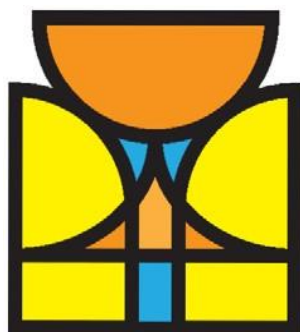

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

2024
18

*Epištola Žižkovským
Neděle 2. června 2024*

*Plesejte Bohu, naší síle,
hlaholte Bohu Jákobovu!
(Ž 81,1)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na Jeronymovu Jednotu.

Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Příští pátek 7. června se koná Noc kostelů. Program připravujeme společně s Diakonií- Středisko celostátních programů a služeb. Začínáme koncertem ve 20h. Přijďte se podívat, co jsem pro vás nachystali.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi, od 20:30h se koná biblická půlhodinka online.

Tentokrát na jiném odkaze než obvykle. Připojit se můžete zde: <https://meet.google.com/wau-xkuw-bmq>

Ve dnech od 4.6. do 13.6. budu na dovolené. K dispozici vám bude s. vikářka Eliška Vančová. V případě naléhavé potřeby mě zastupuje s. farářka Lenka Ridzoňová z jarovského sboru. Kontakt na ni: 605 081279,

lenka.ridzonova@email.cz

Společně s Diakonií (SCPS) pořádáme dětský **přífarský tábor**. Konat se bude od 19.8. do 23.8.

Letošní sborová dovolená se koná v termínu od 28.8. do 1.9.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: : Jer 18, 1-12

Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi:

² „Vstaň a sestup do hrncířova domu a tam ti ohlásím svá slova.“ ³ Sestoupil jsem tedy do hrncířova domu, právě když pracoval na hrncířském kruhu. ⁴ Ale nádoba, kterou vlastní rukou z hlíny zhotovoval, se nepovedla. Začal znovu a udělal z ní nádobu jinou; dělal, co se mu zdálo být správné. ⁵ I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

⁶ „Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrncíř, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrncířových, dome izraelský. ⁷ Jednou promluvím proti pronárodu a proti království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím. ⁸ Avšak odvrátí-li se onen pronárod od zla, jež páchal a proti němuž jsem mluvil, budu litovat toho, že jsem zamýšlel způsobit mu něco zlého. ⁹ Jindy promluvím o pronárodu a o království, že je vybuduji a zasadím. ¹⁰ Budou-li se však dopouštět toho, co je zlé v mých očích, a nebudou mě poslouchat, budu litovat toho, že jsem slíbil prokázat jim dobré věci.

¹¹ A nyní vyřid' mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Toto praví Hospodin: Hle, já připravuji proti vám zlo, to zamýšlím proti vám. Navraťte se už každý ze své zlé cesty, napravte své cesty a své skutky.“ ¹² Oni však řekli: „Zbytečné řeči. Půjdeme za svými úmysly, každý z nás bude jednat podle svého zarputilého a zlého srdce.“

TEXT: 2 Kor 4, 5-7

⁵ Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. ⁶ Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.

⁷ Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.

KÁZÁNÍ

Přemýšlela jsem na co kázat, když máme právě za sebou všechny ty svátky: velikonoční období i svatodušní a trojiční neděli. Nakonec jsem zvolila perikopu na dnešní neděli. Je to odstavec z jednoho dopisu, který psal apoštol Pavel do Korintu. A k tomu se náramně hodí to čtení z proroka Jeremiáše, protože to k sobě nějak patří.

Jeremiáš a Pavel se samozřejmě nikdy nemohli potkat. Nebo aspoň ne v této časnosti.

Jeremiáš žil kdysi ve starozákonních dobách, ještě před Babylonským zajetím. Netušil, že někdy bude nějaký apoštol Pavel. A nejspíš ani nevěděl, že někde v Řecku existuje nějaký Korint. Ale opačně, z druhé strany, už je to jiné. Apoštol Pavel moc dobře věděl, že existoval nějaký prorok Jeremiáš. A měl ho načteného. A když chce těm Korintským cosi důležitého připomenout, tak si vypůjčí nápadně podobný obraz o nádobách z hrncířské hlíny.

ii.

Pro proroka Jeremiáše je Hospodin Stvořitel. A jako stvořitel má právo si nás- své stvoření formovat podle svého tvůrčího záměru.

“Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrncířových, je výrok Hospodinův.”

Jsme v Božích rukou.

A ono to neznamena jenom útočiště a ochranu.

Znamená to také, že si nás Bůh těma rukama všelijak formuje. Že jsme pořád ještě nehotoví a teprve dostáváme tvar. Že si nás Bůh chce podle svých představ dotvořit, zdokonalit. Tak jako hrncíř dává svou myšlenku do hrnku nebo džbánu. Zkrátka nikdy nejsme se svým životem dotoví. Nikdy nemáme tak nastudováno, že by nebylo čemu novému se přiučit. Stále jsme zváni k otevřenosti přijímat nové impulsy. Jeremiáš to říká *domu izraelskému*. A říká to v době, kdy je čekají docela velké změny. Budou hledat nové formy a nové tvary skoro pro všechno. Brzy je totiž čeká babylonské zajetí.

A samozřejmě to platí i pro naši dnešní církev. I my musíme hledat nové formy a nové tvary. I pro nás platí, že si nás Hospodin může formovat a reformovat jako keramiku. Podle svého hrncířského záměru.

Ani církev není bez tvará hnota. A sluší se, aby měla čitelnou formu a tvar. Ale má to být forma a tvar, které s

námi zamýšlí Bůh. Jde o to, že Bůh je ještě pořád při díle.

Samozřejmě to platí i pro každého z nás jednotlivě a osobně. Také nám prorok Jeremiáš připomíná, že nás Bůh stále ještě formuje a tvaruje. Dokonce i v případě, že my sami bychom se už prohlásili za hotové. Ale jsme *jeho* dílo. To znamená, že i naše názory nejsou jednou pro vždy hotové, ale že jsme otevřeni k diskusi, ke změně, otevřeni k tomu nechat se pohnout.

iii.

To, že jsme jako hliněná nádoba, neznamena jen hledání dokonalého tvaru. Vypovídá to také o naší lidské *křehkosti a zranitelnosti*.

Často stačí, když do nás někdo jen drkne nebo nás vyvede z rovnováhy... a my se sesypeme. A zůstane z nás jen hromádka neštěstí a střepů. Anebo zůstaneme po zbytek života nakřápnutí. A je jedno, jestli jsme si předtím připadali jako umělecké dílo nebo jako neforemný hrnek na mléko.

Člověk je křehký tvor a křehká nádoba. Stačí jen málo, stačí nešetrnost nebo neopatrné zacházení.

iv.

Přirovnat si nás k nádobě taky znamená, že je tady něco, co nás přesahuje. Že je tady něco, co má přijít dovnitř. Něco, co by nás mělo naplnit. Neběháme po

tom našem světě, abychom zůstali prázdní. Nádoba je nádobou, aby se do ní něco vešlo. A aby si to v sobě nesla.

Záleží hodně na nás, jestli zůstaneme mělcí a plytcí jako talíř a nebo hlubocí jako džbán. A hodně smutné by bylo zůstat prázdní.

v.

To všechno už najdeme u toho proroka Jeremiáše:

- Člověk i církev je jako hliněná nádoba, která je doposud formována
- Křehká a všelijak chatrná
- A jsme tady proto, abychom v sobě něco nesli.

A na to může navázat apoštol Pavel, když mluví o vzácném pokladu, který byl do nás vložen. Do našich prázdných nádob. Mluví o vzácném pokladu, svěřeném křehké a obyčejné hlíně.

Pavel tím ilustruje ten úvodní verš, kdy říká, že nezvěstujeme sebe, ale Krista Ježíše jako Pána.

vi.

Když jsme před nějaou dobou probírali proroka Jonáše, tak jsme v té knize narazili na hodně dramatických motivů: útěk člověka před Bohem, bouře na moři, pád na samé dno...

Nejvíc mě asi zaujala na pohled nenápadná maličkost.

Když Jonáš konečně dorazí do Ninive, aby jim zvěstoval zkázu. Nepřichází tam bezchybný hrdina, jehož slova mají patřičnou autoritu. Ani charismatický kazatel přitažlivého vzhledu. Přichází někdo, jak si tak představuju, ještě smrdící rybinou. (od té velryby). Někdo s pošramoceným vzhledem a hlavně pošramocenou minulostí. A přece právě on přináší Ninivským poklad –totiž jedinou naději, jak se vyhnout zkáze. Typický poklad ve hliněné nádobě.

vii.

A něco podobného teď apoštol Pavel připomíná Korint'anům, a také nám. Abychom si o sobě- at' už jako církvev nebo jako jednotlivci – nemysleli příliš.

Pořád jsme jenom ty neforemné hliněné nádoby, které se Pán Bůh někdy s větším či menším úspěchem, někdy spíš marně, ale ještě pořád pokouší formovat.

A bylo by vlastně směšné zvěstovat sebe a prezentovat světu sami sebe.

A přece, v těch nádobách, které toho moc nevydrží, máme poklad. Poklad evangelia, který jsme si připomínali o všech těch svátcích, které máme za sebou. Poklad, který naplňuje nejenom nás, ale potřebují ho i lidé kolem nás.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
přimlouváme se za společenství našeho sboru,
tvaruj si nás a formuj,
povzbuzuj naše srdce k otevřenosti a hledání,
takto k tobě voláme jako společenství i jako jednotlivci.
Pane, prosíme pamatuj na všechny ty, kdo jsou
zklamáni a ztratili naději, kdo jsou nemocní, kdo si neví
se svým životem rady.
Pane, prosíme za své rodiny, přátelé, za sebe navzájem,
Prosíme za ty, kdo mají moc-politiky, státníky, ať s ní
nakládají s rozumem.
Prosíme obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: 2 Kor 4, 8-10

*Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahrnutí do
úzkých; jsme bezradni, ale nejsme v koncích; jsme
pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi,
ale nejsme poraženi. Stále nosíme na sobě znamení
Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven.*

POŽEHNÁNÍ:

*Ať Hospodin ti žehná
a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010